

Lailat-oel-Qadr – De Nacht van Grootseheid

Dr. Zahid Aziz

Vertaald door Reza Ghafoerkhan

Dit is hoofdstuk 97 van de Heilige Koran over de Nacht van Grootseheid of Macht, de *Lailat-oel Qadr*. Dit was de nacht, die viel in een van de laatste tien dagen van de Ramadan, toen de koran werd geopenbaard. Dit betekent dat in die nacht de Koran geopenbaard begon te worden aan de Heilige Profeet Mohammed, op de leeftijd van veertig jaar, toen hij in de grot van Hira was. Het begin van de openbaring kwam na zijn intensieve geestelijke inspanning door middel van gebeden en meditatie, om achter de waarheid over het leven en het bestaan te komen. De Koran werd geopenbaard aan zijn hart door de nederdaling van engelen en de Geest (dat wil zeggen, de engel Gabriël). Zoals het koranvers zegt: "En zeker is dit een openbaring van de Heer der werelden. De getrouwe Geest heeft het gebracht, op uw hart, opdat u een waarschuwer moge zijn, in een duidelijke Arabische taal."- 26: 192-195.

Omdat de openbaring in de maand Ramadan begon, heeft de islam daarom het vasten in deze maand ingesteld als een herdenking en verjaardag van de openbaring van de Koran. De start van iets nieuws, het begin van een nieuwe levensfase, wordt gemarkeerd als een keerpunt. Lailat-ul-Qadr markeert de verschijning van de Koran, zijn geboorte op de wereld. Christenen herdenken de geboorte van Jezus met Kerstmis. In de islam wordt de geboorte van de Koran herdacht in de maand die onmiddellijk voorafgaat aan Ied-oel-Fitr. De komst van de engelen op die avond is een spirituele ervaring, die mensen ervaren en aanschouwen op basis van hoeveel zij van tevoren ernaar hebben gestreefd om zichzelf te zuiveren en hun harten te openen om de engelen te ontvangen.

Het is niet zo dat door alleen maar tijdens deze avond te bidden er beloningen geschonken worden die gelijk zijn aan, of meer zijn dan, gebeden van duizend maanden. Duizend maanden is letterlijk 83 jaar, of ongeveer de levensduur van een mens. Als een persoon

zichzelf de hele Ramadan inspant, wat zijn hoogtepunt bereikt met de Lailat-oel-Qadr, en een of andere permanente verandering ten goede in zichzelf bewerkstelligt, dan is dit beter dan een heel leven van 83 jaar te leiden waarin geen verandering tot stand is gekomen. Vergeet niet dat als je je leven verandert vanaf een bepaald punt, dan is het alsof je je hele leven hebt veranderd, en niet alleen de rest van je leven.

Spirituele en volmaakt vrome mensen zien op deze avond met hun geestelijke ogen een licht. Minder vrome mensen merken dat hun harten aangetrokken worden tot gebed en concentratie in aanbidding en devotie. De engelen werken in op het hart en brengen vrede daarin. In de biografie van Maulana Muhammad Ali vertelt de heer Nasir Ahmad Faruqi dat hij eens aan de Maulana vroeg of hij ooit de Lailat-oel-Qadr had meegemaakt. De Maulana zei:

"Ja. Eens verrichtte ik in Dalhousie het tahadjoedgebed tijdens de laatste tien dagen van Ramadan. Toen ik de *at-tahiyyaat* opzei, verscheen er opeens een zeer helder licht in het venster. In eerste instantie dacht ik dat er op de weg beneden enkele mensen passeerden die gaslampen droegen. Maar toen realiseerde ik me dat er niemand buiten zou zijn in deze afgelegen streek om 3:00 's nachts. Toen keek ik door het raam om te zien wat voor licht het was, en ik zag dat het licht zelfs ver weg de bomen op de berg verlichtte. Dit tafereel verdween toen ik ernaar keek. Toen bedacht ik me dat dit de verlichting van de Lailat-ul-Qadr was dat Allah mij had laten zien."

(Dalhousie is een bergachtige stad in India, waar mensen uit de Punjab, waaronder Maulana Muhammad Ali, samen met enkele andere leden van de Djamaat, gewoonlijk de zomermaanden doorbrachten.)

De heer Faruqi vertelt verder:

"Eens in 1950 in Karachi, wederom in de laatste tien dagen van de Ramadan, was het de 29e nacht. Ik was zeer diep opgegaan in het tahadjoedgebed en ik voelde alsof mijn ziel weggesmolten was aan het hof van Allah. Ik verkeerde in een toestand dat ik niet wilde

omhoogkomen uit de teraardewerping. Tijdens de maaltijd voor de dageraad, waarbij ook hazrat Maulana aanwezig was, zei ik tegen hem dat ik dacht dat deze nacht de Lailat-oel-Qadr was geweest. Hij antwoorde:

"Ik denk dat ook. Gisteravond, toen ik het Ishagebed verrichtte en de Fatiha had gezegd, kwam het vers "*inna anzalna-hoe fi Lailat-il-Qadr*" keer op keer op mijn lippen, maar ik zei enkele andere verzen. Gedurende het tahadjoedgebed zonet, toen ik de *Daroed* aan het zeggen was, verspreidde zich plotseling een licht voor mijn ogen. Ik keek op en zag dat de lucht en de wolken verlicht waren door dit licht. Na een korte tijd verdween dit tafereel." (*A Mighty Striving*, pagina's 520-521)

De tijd van de Heilige Profeet Mohammed.

Behalve dat het een nacht is in de laatste dagen van de Ramadan, kan de Lailat-oel-Qadr ook beschouwd worden als de gehele periode van de missie van de Heilige Profeet Mohammed. Het was een tijd van de diepste duisternis, waarin de Koran werd geopenbaard, gedragen door engelen. De engelen daalden in die periode ook neer op de harten van de moslims, en zuiverden hen zo en versterkten hun geloof. De ware gelovigen worden als volgt in de Koran beschreven: "Dit zijn zij in wier harten Hij geloof heeft gegrift, en versterkte hen met een Geest van Hem."- 58:22

Aan het einde van deze periode van het werk van de Heilige Profeet, brak er een dageraad aan op de wereld met geestelijke vrede in de harten. De grote spirituele en morele vooruitgang die de moslims in die periode hadden geboekt - het opgeven van slechte gewoonten, praktijken en tradities, bij sommigen zelfs in een oogwenk - geen enkel aspect daarvan zou bereikt kunnen zijn in duizend maanden buiten de gezegende periode van de Heilige Profeet.

Lailat-oel-Qadr van onze tijd.

Naast de bovenstaande twee interpretaties is er ook een andere betekenis waarin we kunnen zeggen dat er in deze tijd een Lailat-oel-Qadr van onze Beweging is. Er is in de wereld vandaag een tijd van diepe duisternis voor de islam. Op het oog lijken de toekomstige

vooruitzichten voor de islam niet rooskleurig aangezien er twee grote kwaden heersen en domineren: de krachten van buitenaf die een verkeerd beeld van de islam voorgeschoteld krijgen, en de interne krachten die ook een soortgelijk verkeerd begrip van de islam hebben. Het is ook een periode van duisternis voor onze Beweging, die geconfronteerd wordt met velerlei gevaren en bedreigingen voor haar bestaan. Maar deze nacht heeft ook de eigenschap dat wij er licht en leiding in kunnen zien die tot ons door engelen worden gebracht in de vorm van het beeld van de islam die onze Beweging presenteert.

Als wij dit licht zien, dan realiseren wij ons dat deze nacht de weg opent voor de dageraad van de islam, vooral in Westerse landen. Een persoon die hierin gelooft dient de islam door de kracht van dat geloof, net zoals Maulana Muhammad Ali en Khwaja Kamal-ud-Din. Hoeveel groter is het geloof van een persoon die de komende dageraad van de islam kan zien dan iemand die dat niet kan zien en dus niet gemotiveerd is om de islam naar de wereld te brengen? Anderen zullen het pas geloven als ze het zien, zodat zij tegen die tijd de kans gemist zullen hebben om de islam te dienen. Dit is de vergelijking tussen een nacht en 1000 maanden, dat wil zeggen: 30.000 keer. Dienstbetoon aan de islam is in deze tijd 30.000 maal meer waard dan wat het dan zal zijn. Het geloof van iemand die nu gelooft in de uiteindelijke spirituele triomf van de islam is 30.000 maal groter dan het geloof van iemand die niet gelooft in die triomf en daar dus niet voor werkt en zijn of haar tijd, energie en geld erin steekt. Het was door middel van dit geloof dat Maulana Muhammad Ali zijn literatuur over de islam produceerde en Khwaja Kamal-ud-Din zijn Woking Muslim Mission stichtte, in een tijd waarin moslims het in het algemeen als een volkomen nutteloos werk zagen om de islam aan de wereld te presenteren.